

SUSRET S USKRSЛИM

Uvod

Kristova muka i smrt za njegove učenike značila je brodolom vjere. Njihov ljubljeni učitelj svoje propovijedanje završio je neslavnom smrću na križu. Križ je prekrižio sve njihove planove vezane uz Isusa. Kao da je zajedno s Kristovom smrću na križu umrla i njihova vjera. Tjeskobni učenici povukli su se u sebe, ne znaju što sada trebaju činiti. Kako živjeti dalje bez Isusa? Jeli sve bilo uzaludno? Jeli ih Krist prevario?

Nakon takvog bolnog iskustva ostavljenosti i razočaranosti učenici dolaze do iskustva susreta s Isusom uskrslim. To je iskustvo koje je bojažljive i zaprepaštene učenike preobrazilo u hrabre Isusove svjedoke. Nije to bio nikakav umišljaj, nego iskustvo koje je duboko dirnulo učenike i potpuno ih preobrazilo. Isus, Uskrslji, ukazao im se. Vidjeli su ga. Susreli se s njim. Susret s Uskrslim otvorio im je oči za to tko je ustvari ovaj Isus. Znali su: Isus, s kojim su prolazili Galilejom i Judejom živi. On nije ostao mrtav on sada živi u Božjoj slavi.

Mnogi su željeli protumačiti vjeru kršćana u Kristovo uskrsnuće. Jedni su držali kao su nakon Kristove smrti njegovi učenici, prisjećajući se njegovog života, izgradili svojevrsnu misao, učenje (gnozu) o Kristovoj uskrsloj prisutnosti. Drugi su govorili kao se tu samo radi o umišljaju, viđenju Uskrsloga koje nije istinito, nego je plod toga što se učenici nikako nisu mogli pomiriti s Isusovom smrti (primjer bake koja sanja da je njezin pokojni muž anđeo i pronalazi bijelo perje po kući). U Matejevom evanđelju čitamo kako su Židovske starješine podmitili vojnike da lažno svjedoče o krađi Isusova mrvoga tijela iz grobnice od strane učenika. Ipak sve ove teorije pobija vjera samih učenika u Krista uskrsnulog za kojeg su bili spremni položiti svoje živote. Bili netko položio svoj život za neku ideju koja nije istinita ili koju je izmislio?

Učenici dakle svoju vjeru u Krista uskrsloga crpe iz iskustva susreta s njime. Njihova vjera nije plod nikakve filozofije, umišljaja ili laži.

Susret s Uskrslim u svakodnevnici

Do sada smo govorili o susretu učenika s Uskrslim. No želja mi je u ovom susretu da, uz pomoć novozavjetnih tekstova, prepoznamo kako mi danas možemo doći do susreta s Uskrslim, odnosno doživjeti iskustvo susreta s živim Bogom. Učenici iskustvo susreta s Uskrslim nisu zadržali za sebe nego su ga širili dalje. Kao da nas na taj susret s Uskrslim potiče i liturgija crkve. Nakon slavljenja svetkovine Kristova uskrsnuća nalazimo se u Vazmenom vremenu. Ovo vrijeme liturgijske godine proteže se od Usksra do Duhova (sedam tjedana, četrdeset dana). Biblijska čitanja koja u ovo vrijeme slušamo na svetim misama govore o Kristovom ukazanju učenicima. Time kako da se i vjernike poziva na susret s Uskrslim. Baš onda kada se oko nas priroda budi i mi smo pozvani probuditi svoju vjeru.

Gdje se susresti s Uskrslim?

Kod Marka i Mateja anđeo poziva žene neka idu javiti učenicima da Isus uskrsnu od mrtvih. «I evo, ide pred vama u Galileju. Ondje će te ga vidjeti» Ovo je poziv učenicima da ponovno pođu kući, u Galileju. S uskrslim će se susresti ne u svetom gradu Jeruzalemu, nego kod kuće, gdje žive i rade, usred svoje svakodnevice. Galileja bijaše zemlja u kojoj su zajedno živjeli Židovi i pogani. Galileja stoga označava ne samo svakodnevnicu nego i «izmiješani narod», izmiješanost iz koje je sastavljen i naš život. Naš je život Galileja. U nama stanuju Židovi i pogani. U nama je Božja blizina i udaljenost od Boga, vjera i nevjera, ljubav i mržnja, živahnost i ukočenost, svjetlo i tama jedno pored drugoga. Mi također stanujemo zajedno s ljudima koji traže Boga i s ljudima koji za Boga ne mare, s ljudima koje volimo i s onima kojima nam je teško. Ali Isus se želi s nama susresti upravo u Galileji, odnosno u našoj izmiješanosti svetog i profanog.

Pokušajmo sada na temelju Ivanovog izvještaja o susretu učenika kod Tiberijadskog jezera s Isusom aktualizirati i naš susret s Isusom u svakidašnjici.

Ukazanje Isusovo kod Tiberijadskog jezera (Iv 21,1)

Iv 21.

Poslije toga očitova se Isus ponovno učenicima na Tiberijadskome moru. Očitova se ovako: ²Bijahu zajedno Šimun Petar, Toma zvani Blizanac, Natanael iz Kane Galilejske, zatim Zebedejevi i još druga dva njegova učenika. ³Kaže im Šimun Petar: "Idem ribariti." Rekoše: "Idemo i mi s tobom." Izadoše i udioše u lađu, ali te noći ne uloviše ništa.

⁴Kad je već svanulo, stade Isus na kraju, ali učenici nisu znali da je to Isus. ⁵Kaže im Isus: "Dječice, imate li što za prismok?" Odgovoriše mu: "Nemamo." ⁶A on im reče: "Bacite mrežu na desnu stranu lađe i naći ćete." Baciše oni i više je ne moguće izvući od mnoštva ribe. ⁷Tada onaj učenik kojega je Isus ljubio kaže Petru: "Gospodin je!" Kad je Šimun Petar čuo da je to Gospodin, pripaše si gornju haljinu, jer bijaše gol, te se baci u more. ⁸Ostali učenici dođoše s lađicom vukući mrežu s ribom jer ne bijahu daleko od kraja, samo kojih dvjesta lakata.

⁹Kad izidu na kraj, ugledaju pripravljenu žeravicu i na njoj pristavljenu ribu i kruh. ¹⁰Kaže im Isus: "Donesite riba što ih sada uloviste." ¹¹Nato se Šimun Petar popne i izvuče na kraj mrežu punu velikih riba, sto pedeset i tri. I premda ih je bilo toliko, mreža se ne raskinu. ¹²Kaže im Isus: "Hajde, doručkujte!" I nitko se od učenika ne usudi upitati ga: "Tko si ti?" Znali su da je Gospodin. ¹³Isus pristupi, uzme kruh i dade im, a tako i ribu. ¹⁴To se već treći put očitova Isus učenicima pošto uskrsnu od mrtvih.

«Kaže im Šimun Petar: Idem ribariti. Rekoše: Idemo i mi stobom.»

Ova rečenica nam odaje stanje Petra i drugih učenika. Petrov prijedlog je posve spontan. Nikakva plana tu nema, nikakva unaprijed određenog cilja. Bez Isusa su oni se osjećaju izgubljeno. Moguće je da su se sad kad Isus više nije bio među njima ribari počeli okretati svom prethodnom zanimanju. Nanovo rade svoje svakodnevne poslove. Vjerojatno su odlaskom na ribarenje željeli zaboraviti na sve ono što se prethodnih dana događalo. Poznato je da ribarenje smiruje, a njima je smirenje bilo tako potrebno. Učenici zapravo kreću ribariti u noć svoje zbrkanosti.

Iako im se uskrsli već dva puta ukazao oni još kako da ne mogu povjerovati u njegovo uskrsnuće. To nam govori o postepenosti rasta u vjeri. Ne ide sve preko noći.

«Izađoše i udioše u lađicu, ali te noći ne uloviše ništa.»

Učenici se vraćaju svojim svakodnevnim poslovima, ali sve što rade čini im se uzaludno. Ništa ne mogu uloviti. Trude se, ali bez uspjeha. Vraćaju se natrag, u svitanje zore, razočarani i ojađeni. Sve je sivo, neutješeno toga jutra. Sve je bilo uzalud.

Ovo je često i naše iskustvo. Čini nam se da je sve što radimo uzaludno. Mnogi su frustrirani i razočarani jer sve što rade nema nikakve svrhe. Čemu se još dalje naprezati kad iz toga ništa ne proizlazi? Zašto još raditi na sebi kad uvijek iznova upadamo u iste pogreške? Ovaj osjećaj uzaludnosti oduzima nam energiju potrebnu za život. To nas čini bolesnim.

Psalmist se pita: «Jesam li, dakle, samo ja uzalud čuvao srce čisto i u nedužnosti prao ruke kad sam primao udarce svaki dan i kaznu jutro za jutrom?»

Učenici su poslušali Petra jer su se nadali kako će im on pomoći uspjeti u životu. Mnogi danas slušaju neke samozvane gurue koji točno znaju gdje se uspijeva. Očarani njegovim zračenjem ulaze u njegovu lađu nadajući se da će odsada sve biti bolje. Ali zajednička lađa vodi ih samo još dublje u noć.

«Kad je već svanulo, stade Isus na kraju, ali učenici nisu zali da je to Isus. Kaže im Isus: Dječice imate li što za prismok? Odgovoriše mu: Nemamo. A on im reče: Bacite mreže na desnu stranu i naći će te. Baciše oni i više ne mogoše izvući od mnoštva riba.»

Isus dolazi u sivo jutro svojih učenika. On dolazi u njihov život iz jednog drugog svijeta. On dolazi tamo gdje su učenici osjetili uzaludnost svoga posla. On ih ne poziva da prekinu svoj posao, nego ih potiče da pokušaju još jednom, ali sada oslanjajući se na njega. On im govori gdje trebaju baciti mreže. Ulov je bio bogat.

«Tad onaj učenik koje ga je Isus ljubio, kaže Petru: Gospodin je. Kad Šimun Petar čuo da je Gospodin, pripaše si gornju haljinu, jer bijaše gol, te se baci u more.»

Ljubljeni Isusov učenik prvi prepoznaće Isusa. Čini mi se da je to zbog toga što i on sam ljubi. (jedini je ostao s ženama pod Isusovim križem). Vidjeti Uskrsloga u našoj svakodnevničkoj životnoj praksi možemo samo očima ljubavi. Zanimljivo je kako je ljubljenom učeniku bilo dovoljno da spazi Uskrsloga, dok se Petar baca u more. Bog poštuje naše karakterne razlike. Netko može ostati daleko, a opet blizu. Drugi opet želi učiniti neke konkretnе korake. No najvažnije je da prepoznaćeš Uskrsloga u svojoj sredini.

Evo nam i jedne zadaće. Ponavljam možda ovaj tjedan svaki dan u sebi riječ: «Gospodin je!» Gospodin je sada ovdje uz nas na vjeronauku. Gospodin je kad sjediš za računalom i pišeš ili učiš. Gospodin je kad hodaš gradom, kad si doma sa svojom obitelji. Gospodin je kad igraš nogomet, rekreiraš se u teretani ili na aerobiku. Gospodin je kad teško fizički radiš i znoj kaplje s tvoga lica. Nisi sam i napušten. Uza te стојi Uskrsnuli i ispunja tvoju svakodnevnicu toplinom svoje ljubavi i svjetлом svoga uskrsnuća.

Kad znaš da je uza te Gospodin onda možeš poput Petra skočiti u hladnu vodu usred noći i hrabro plivati.(nije baš jednostavno po noći skočiti s broda i plivati prema obali)

«Kaže im Isus: Hajde, doručkuje te! I nitko se od učenika ne usudi upitati ga: Tko si ti? Znali su da je Gospodin.»

Doručak na koji Isus poziva učenike slika je euharistije. Euharistija znači da Isus dolazi u našu sredinu s nama slaviti gozbu. Tu se povezuje nebo i zemlja. Učenici koji izlaze iz lađe u kojoj su uzalud proveli cijelu noć, slika su nas koji dolazimo iz noći našega života, koji po moru često besciljno polovimo, koje zapljuškuju valovi i tjeraju tamo-amo. Ali nama prilazi Isus i jede s nama. Tako se naš život preobražava. Na nama i u nama događa se uskrsnuće. Uskrsli prilazi k nama u svakoj euharistiji i poziva nas: Dođite i jedite!

Radostan je to poziv za umorne i iscrpljene učenike. Isus se ponaša kao majka koja dočekuje umornu djecu koja dolaze sa posla s zgotovljenom hranom.

Pripremio: Domagoj Matošević

Radni list

Ukazanje Isusovo kod Tiberijadskog jezera (Iv 21,1)

Iv 21.

Poslije toga očitova se Isus ponovno učenicima na Tiberijadskome moru. Očitova se ovako: ²Bijahu zajedno Šimun Petar, Toma zvani Blizanac, Natanael iz Kane Galilejske, zatim Zebedejevi i još druga dva njegova učenika. ³Kaže im Šimun Petar: "Idem ribariti." Rekoše: "Idemo i mi s tobom." Izadoše i udioše u lađu, ali te noći ne uloviše ništa.

⁴Kad je već svanulo, stade Isus na kraju, ali učenici nisu znali da je to Isus. ⁵Kaže im Isus: "Dječice, imate li što za prismok?" Odgovoriše mu: "Nemamo." ⁶A on im reče: "Bacite mrežu na desnu stranu lađe i naći će te." Baciše oni i više je ne mogoše izvući od mnoštva ribe. ⁷Tada onaj učenik kojega je Isus ljubio kaže Petru: "Gospodin je!" Kad je Šimun Petar čuo da je to Gospodin, pripaše si gornju haljinu, jer bijaše gol, te se baci u more. ⁸Ostali učenici dođoše s lađicom vukući mrežu s ribom jer ne bijahu daleko od kraja, samo kojih dvjesta lakata.

⁹Kad izidu na kraj, ugledaju pripravljenu žeravicu i na njoj pristavljenu ribu i kruh. ¹⁰Kaže im Isus: "Donesite riba što ih sada uloviste." ¹¹Nato se Šimun Petar popne i izvuče na kraj mrežu punu velikih riba, sto pedeset i tri. I premda ih je bilo toliko, mreža se ne raskinu. ¹²Kaže im Isus: "Hajde, doručkujte!" I nitko se od učenika ne usudi upitati ga: "Tko si ti?" Znali su da je Gospodin. ¹³Isus pristupi, uzme kruh i dade im, a tako i ribu.¹⁴To se već treći put očitova Isus učenicima pošto uskršnu od mrtvih.

«Kaže im Šimun Petar: Idem ribariti. Rekoše: Idemo i mi s tobom.»

«Izadoše i udioše u lađicu, ali te noći ne uloviše ništa.»

«Kad je već svanulo, stade Isus na kraju, ali učenici nisu zali da je to Isus. Kaže im Isus: Dječice imate li što za prismok? Odgovoriše mu: Nemamo. A on im reče: Bacite mrežu na desnu stranu i naći će te. Baciše oni i više ne mogoše izvući od mnoštva riba.»

«Tad onaj učenik koje ga je Isus ljubio, kaže Petru: Gospodin je. Kad Šimun Petar čuo da je Gospodin, pripaše si gornju haljinu, jer bijaše gol, te se baci u more.»

«Kaže im Isus: Hajde, doručkuje te! I nitko se od učenika ne usudi upitati ga: Tko si ti? Znali su da je Gospodin.»